

Video – Utnevnelsen av Carsten Ingar Albretsen til æresmedlem 2013.

Jan Erik Olsen

Hør etter, Carsten Ingar Albretsen !

Som nevø av Rolf Albretsen er du nok familiært preget av interessen for Cort Adeler, han som stod i spissen for å få reist monumentet på Grubbehaugen.

Du har vært selve kontinuiteten i framhevelsen av Cort Adelters historie fra din onkels tid. I mange år har du ivret for å få i gang en forening til Cort Adelters fremme. Nå er den delen av dette felttoget i havn, hvilket jo overtegnes som et milepel i Breviks historie. Din samling av dokumentasjon rundt Cort Adeler er ikke ubetydelig og kommer Cort Adelters Selskabet til nytte i sitt arbeide fremover. I din samtale med Kong Harald den femte under byjubileet i 1995 ble du tent på oppgaven å inngående studere Cort Adelters økonomiske betydning i hans samtid og hans ettertid. Her har du gjort en formidabel studie som er sikret ettertiden med filmopptak i digital form. Du har også formidlet Cort Adelters historie med utallige foredrag. Din samlede innsats for å bringe Cort Adelters historie fram og videre står i en særstilling. Du har levendegjort ham i mange år. På bakgrunn av dette har Cort Adelters Selskabets styre valgt å utnevne deg til det første æresmedlem i Cort Adelters Selskabet.

Som din etterfølger i rollen som generaladmiral i den dansk-norske marinen, flåden, om forlatelse, og som oppnevnt seremonimester i Cort Adelters Selskabet, ber jeg deg komme frem og motta diplommet, som for øvrig er laget av Hans Georg Andersen, som et bevis på ditt æresmedlemskap, samtidig som jeg vil legge min sabel på din skulder og foreta utnevnelsen.

Jeg utnevner deg, Carsten Ingar Albretsen, til det første æresmedlem i Cort Adelters Selskabet. Vi utbringer tre ganger hurra for æresmedlemmet : Han leve, hipp hipp, hurra hurra hurra !

Og som tegn skal du selvfølgelig få diplommet, Vær så god !

Carsten Ingar Albretsen

Hjertelig takk !

Hjertelig takk for de vakre ord, Jan Erik, øh Cort Adeler. Det var en utrolig overraskelse, og en utrolig glede å bli mottatt eller få melding om at jeg var utnevnt til æresmedlem, og jeg satte så en kolossal stor pris på det. Jeg må si at det var noe som ikke var i tankene mine.

Du var inne på noe som har vært bakgrunn for min interesse og det synes jeg det er jo litt morsomt å kunne bli bæret på denne måten for det lille jeg har gjort egentlig, for det – jeg har gjort en del, jo, det må jeg si - med onkel Rolf ; beskjedenheter er en dyd, men frekkheten kler ungdommen bedre. Det var hans motto.

A propos det, jeg må fortelle en historie om en historisk person. Det første jeg vet om Cort Adeler, det var i 1939, sier jeg, da hadde vi i Brevik et opptog, og jeg var med på første gang som femåring. Jeg var da sønn av Jørgen Chrystie, jeg skulle illudere ham, mens min mor skulle være mor i dette opptoget, da. Og som min far , Chrystie, var Kristen Hansen, som noen kanskje kjenner. Det var første gang jeg ble oppmerksom på Cort Adeler. Fordi nemlig, det som forskrekket meg mest den gangen som femåring, det var at Onkel Rolf han så ikke ut i det hele tatt, han så ut som en klovn, synes jeg, og han kom i svær parykk og med stort utstyr, og så klatret han opp på lasteplanen til Salingstrands lastebil og der stod det et svært svært våpen, eller våpenskjold, og så kom Midelfart, doktoren, og klatret opp etterpå, og der stod de og kjørte gjennom byen, han Cort Adeler, det var Onkel Rolf, og Niels Juel det var Midelfart, og de stod da på lasteplanen, og svaia opp gjennom hele by'n, og det var det første, absolutt det første, og jeg måtte spørre Onkel Rolf hva dette var for noe, og da fikk jeg greie på det. Og i 1943, på min bursdag i 43, så fikk jeg min første bok om Cort Adeler, det var L. Aas, Cort Adeler, som jeg leste med store, store øyne og syntes det var fantastisk spennende. Det var det første.

Skal jeg slutte ? Men en ting til. Det var en ting som jeg synes var veldig morsomt å oppleve, det var den siste Adeler, Holger Adeler. I 1972, på 350 års jubileet, da ble det arrangert en fest bort på Cort Adellers hotel. Og der hadde de da invitert Holger Adeler, som var den siste, til å komme med og feire, Baron Holger Adeler. Og så hadde de da invitert billedhuggeren, Paulsen, og styret i historielaget, og jeg var også tilstede, som lille meg, og så var det Wittersøe (direktøren på Diplom-is). Da var det en trivelig aften, og da husker jeg at Holger Adeler takket for maten og så sier han Dette her betaler jeg. Og så tenkte jeg dette her var jo vellykket, så fem år etterpå – ja man må jo smi mens jernet er varmt – så da skal vi feire 355 års jubileum, men da var han så dårlig at han ikke kunne komme, og så skrev han Men jeg betaler gildet.